

Бүтүн өлкэлэрин пролетарлары, бирлэшин!

АЗƏРБАЙЧАН

АЗƏРБАЙЧАН СОВЕТ ЯЗЫЧЫЛАРЫ ИТТИФАГЫНЫН АЙЛЫГ
БƏДИИ ƏДƏБИЙЯТ ВƏ ИЧТИМАИ-СИЯСИ ЖУРНАЛЫ

1923-чү илдэн чыхыр

СЕНТЯБР

АЗƏРБАЙЧАН СОВЕТ ЯЗЫЧЫЛАРЫ ИТТИФАГЫНЫН НƏШРИЯТЫ
БАКЫ—1955

КАМАЛ ГӨНРЭМАНОВ

М. Рзагулузадэнин һекайэлэри

Микайыл Рзагулузадэнин «Дан сөкүлэндэ» вэ «Гу көлү» китабларында топланмыш һекайэлэр эсасэн овчулуг һаятына һәср эдилмишдир. Анчаг бу китаблардакы һекайэлэри садачэ ов һекайэлэри кими гиймәтлэндирмәк доғру олмәзды. Чүнки Рзагулузадэ төкчэ тәбиәтин көзәллийини, ов сәһналарини тәсвир этмәклә кифәйәтләнмәйиб ушагларда тәбиәтә, һейванлар аламини мөһәбәт оядыр, һәр бир һекайәни ичтимай мәсәләләрлә бағламаға чалышыр. «Гу көлү» китабында тәсвир олуан адамлар тәбиәтин пассив сәйрчиләри, тәбиәт «мөчүзәләрини» вәләһ олан инсанлар дейил, бәлкә тәбиәтә тәсир көстәрмәйә, ону дәйишдирмәйә чалышан фәал совет адамларыдыр.

М. Рзагулузадэ бу һекайәләрин чоһунда инсанын тәбиәт гүвәләринә галиб кәлмәсини, сусуз чәлләрә һаят вермәсини, бир сөзлә: совет адамын гүдрәтини тәсвир этмәйә чалышмышдыр. «Гу көлү» китабындакы һекайәләр һәм мөвзу, һәм композиция чәһәтнән арасыглыдыр. һекайәләрин мөвзуу марәһиндә яһынлыг вардыр. Хүсусан «Яһшы овчу», «Дүшәркәдә», «Ики күллә» вэ «Гурдуван» һекайәләриндә бу яһынлыг даһа айдын һисс олунур.

«Яһшы овчу» һекайәсиндә едди ил бир ердә охуан Элчиниә Тофиг адлы ки дост тәсвир эдялир. Язычы овчулуға һәвәс көстәрән, сәһәр идманы илә мәшигул атын, шахтая, союға баһмаяраг оласы илә ова кедән Элчини сағлам бир ушаг кими көстәрир. Союғдан горхан, чоһ ятмағы сөвон Тофигә йолдашлары «мимоза» ады вермишләр. Элчини тәсирилә

Тофигин һаятында да дөнүш яраныр. Ов һәвәси ону тәнбәлликдән узаглашдырыр, шахтая, союға дөзүмлү эдир. Тофигин вурдуғу илк ов, онда овчулуға бөйүк һәвәс оядыр. Лакин һекайәдә ов сәһналарини тәсвири схематикдир. Тофиги нәрмәназик бөйүдән бир аиләнин гышын союғунда бирдән-бирә оғлану ова бурахмаға разылыг вермәси инандырычы дейил, бу мәсәлә һекайәдә тез һәлл олунмушдур. һекайәдә бир-биринә эңд фикирләр дөвардыр. Мәсәлән, 19-чу сәһифәдә йол кәлән ушагларыни истидән гызышдығлары тәсвир олунур. Буна баһмаяраг Элчини атасы дейир: «Го-чаглар, инди яхаларынызы дүймәләйин. Йол кәлиб гызышмысыныз». Бир аз сонра онлара чай верир вэ «исти чайдан ичин, гарныныз гызысын»—дейир.

«Дүшәркәдә» һекайәсиндә мәктәбләрин тәбиәтә марағындан, чанлы тәбиәт кушәләри дүзәлтмәләриндән, кәңч мичуриничләрни ени мейвә нөвләри етишдирмәләриндән данышылыр. һекайәдә мүхтәлиф гушлар һагғында мәлүмат верилр. Хүсусан Бинәгәди көлүнүн кейфиийәти һагғында мәлүмат чоһ марәглыдыр. Лакин мүәллиф кичик бир һекайәдә һәр шейдән, һәм мүхтәлиф һейванлардан, гушлардан, һәм дә кәңч натуралистләр дәрнәйиндән, кәңч авиомоделчиләр отағындан бәһс этдийи үчүн һадисәләрин мәһийәтини ача билмәминидир. Чанлы һадисәләри көстәрмәк әвәзинә мүәллифин мүчәррәдлийә мейли вә һадисәләрин чоһлуғу ушағын онлары гаврамасына мане олур, һекайәдә олан марағы азалдыр.

Микайыл Рзагулузадә һекайәләрдә екнәсәглик олмамасы үчүн ов сәһналарини мүхтәлиф иглим шәраитиндә тәсвир эдир. О, Пришвинни ярадычылыг әнәвләриндән өйрәнир. Бу чәһәт өзүнү «Гурдуван» вэ «Ики күллә» һекайәләриндә даһа айдын көстәрир.

«Ики күллә» һекайәсиндә ики достун, Элханла Огтайын ов мәчәралары тәсвир эдилр. Бу һекайә ушаглары һәр бир чәһәтлән дөзмәйә, ишдә ардычыл, праделә, чәсарәтли вә эһтиятлы олмаға чағырыр.

Мүәллиф дәннә сәһилнин бузлашмасы вә сунги өзү сәһналарини марәглы тәсвир этмишдир. Лакин мүәллиф характер яратмаг әвәзинә һадисәлийә мейл эдир, әһвалатлары узадыр. Нәтичәдә охучу йорулуур. Бу чәһәт «Һәр парылдаан шей гызыл дейил» һиссәсиндә даһа айдын һисс олунур. Огтайын сәлигәсизлийини вә дигтәсизлийини көстәрмәк үчүн түфәк әвәзинә фотоапарат кәздирмәсини бәһәнә кәтирмәк инандырычы дейилдир.

Һекайәдә долашыг, алашылмаған вә һеч бир конкрет тәсәввүр вермәйән тәсвирләр дө вардыр. Мәсәлән: «Бу дәфә эйни ишдәтлә сары бир ишыг парлайыб йох олду, даһа доғрусу бу парлайыб ишыглар йох олмур, сүрәтлә кедән бир автомобил фанары кими һәрләшб дәстәдән әсиз олан, анчаг кетдикчә әнләнән нәһәнк парлаг бир ишыг кими гарылыгы доғрайырды» (сәһ. 42). Элханын пәләкни вурмасы сәһнәси дә эсасландырычылмамышдыр. Пәләкни һарадан кәлиб дәннә сәһилниә чыкмасы мәлүм олмур. «Гурдуван» һекайәсиндә Абшеронун немәтләриндән, онун торпағынын етирдийи бол мөһеулдан, колхозчуларын хошбәхт һаятындан данышылыр. Фәал колхозчу Байрам кишинин арзулары, «Гурдуван» ләгәби газанмыш Яһшарын овчулуг мөһәрәти, узары көрмәк бачарығы, ити көзүлүйү тәбиәт вә инандырычы көстәрилмишдир. Мөһәрәтлән овчу Яһшар дәннәни вәзийәтнән һаванын аламетләрини, сабаһкы күнүн нечә олачағыны, үфүгдә нөгтәләр кими кө-

рүнән гушларын чинсини тәйин эдә билр. Лакин гурду вуран кими Яһшарын тез она тәрәф йү-йүрмәси вә яралы гурдла вуршмасы аз инандырычыдыр. Чүнки, нә гәдәр гоҗаг олурса-олсун он ики яшлы ушаг кәчә вахты, бирдән-бирә вурдуғу гурдун үстүнә йү-йүрмәйә чәсарәт этмәз. Чоһ узун вә ағыр «түфәнки Яһшарын йүнкүл һәррәкәтлә галдырыб гурдун башында сындырмасы» онун гүвәси харичиндәдир вә сәнәт һәгигәтини позур. Мүәллиф Яһшарын гурдла вуршмасы эпизодуну әләвә этмәклә һекайәнин тәсир гүвәсини азәлтмишдыр. «Гурдуван» һекайәсиндә тәбиәт тәсвирләрини бәзийләри гарышыг вә думанлы верилмишдир. Язычы сәһирәни ачылмасыны, үфүгүн дәйишмәсини тәсвир эдәркән о гәдәр мүхтәлиф рәңкләр (сарымытл, яшыл, ағымтыл-гырмызы, көйүмтүл, бозумтүл, чәһрайы, күмүшү, шәф-фаф-гырмызы, гарпызичи) ишләдир ки, булар охучунун тәсәввүрүндә бир-биринә гарышыр, нәзәрдә тутулан мәнзәрәни конкрет тәсәввүрүнә вермир. Бир сыра тәбиәт тәсвирләриндә чанлы лөһә көрүнүр.

«Гу көлү» китабындакы «Адашлар» һекайәсини мөвзуу әвәлки һекайәләрдән фәргләнр. Язычы ики һәят, ики тәлә тәсвир эдир. Булардан бири совет дәннәчилик мәктәбин битирмиш Азадын тәләндр. Азад кичик яшларыннан Совет һөкүмәтинин гайғысы илә охуяб сәнәт сәһил олмушдур. Азад иш тапмаг, күчдәлик көрмәк пулу газанмаг һагғында дүшүнүр. Онун әлиндә көзәл сәнәти вардыр вә ишлә тәмин олунмушдур. Азадын арзусу үрәкдән сөвдийи Үлкәрлә хошбәхт аилә гурмаг, ишләмәк, вәтәнә даһа чоһ файда вермәкдир.

Кәңч совет дәннәчиси Азадла, мүстәмләкә Шәргиндә зүлмүн пәнчәсиндә әзилән ушагларын тиник нумайәндәси олан башга бир Азад Бәсрә көрфәзиндә гаршылашыр. Кәңч совет дәннәчиси Азад китабларда, гәзәтләрдә охуудуғуну көзләри илә көрүр. һекайәдә америкән яр-

дымнын эсл маһийәти вә бу ярдымнын Шәрг өлкәләрини диләнчидирмәси конкрет дәлилләрлә кәстәрлимишдир.

Шәрг өлкәләринә ярдым әвәзинә америкалы агалар силаһ көндәрирләр. Һекайәдә американ мұһарибә гызышдыраңларынын эсл тәбиәтини мейдана чыхардан эпизодлар да вардыр. Бу агалар емәкләрин артығларыны саһилә топланмыш ач ушағларга атыб гәсдән онлары бир-бирилә далашдырыр вә зөвг алырлар. Американ ярдымы бу өлкәләрин халғларынын вәзийәтинин даһа да ағырлашдырыр. Ялныз яшлы адамлар, кәңчләр дейил, кичик ушағлар да бу ярдымнын ачы нәтичәләрини көрүрләр. Бу ушағлар мәктәб яшларында охумағ вә сәнәт саһибә олмағ әвәзинә ачындан өлмәмәк үчүн көрүрләрә йүк дашымаға, чөрөк пудлу газанмаға кедирләр. Онлар ушағлығ илләринин зөвгүлдән, сәадәтіндән мәһрумдулар. Саатларла көрүрләрә ишиз даянан бу ушағлар диләнмәйә мәчбур олурлар. Һекайәнин «Йки талә» һиссәсиндә һадисәләр даһа тәбиини икшишаф этдирилмишдир. Һекайәнин бу һиссәси фактик материал әсәсиндә бәдний үмүмиләшдирмәләр йолу илә язылмышдыр. «Адашлар» һекайәсиндәки ики Азад сурәти ики мұхтәлиф һәят тәрзини тәсвил эдир. Һекайәдә нәзарәтчи тәрефиндән ағыр зәрбә алдығындан дәннәзә дүшүб батан Азәд кәңч совет дәннәзәләринин фәдакарлығла хилә этмәләри сәһнәси совет адамларынын инсанпәрвәрлиғини, йүксәк мәһнәви симасыны айдын көстәрир. Азәддин совет тәлим комиссиянда гайғы вә нәвазишлә гаршыланмасы сәһнәси охучуда совет гурулушуна мяннәтдарлығ һиссини күчләндирир.

Рәзуғлузадәнин «Яралы көйәрчин» һекайәсиндәки һадисәләр сәһнәдә районларынын бириндә чәрәян эдир. Бу һекайәдә тәсвир әдилән тәбиәт ов һекайәләриндәки мәнзәрәләрдән фәргләнир. Тәсвир әдилән һадисә марәғлә олса да бәдний чәһәтдән әсәсләндирилмәмишдир. Сәрһәдчи Колянин дүшмәнә раст кәлмәси,

онун ити Гочағын дүшмәннин бирини тутуб, сонра Коляя кәмәйә кәлмәси сәһнәси инандырычы дейилдир. Чүнки Гочағ, Коляя кәмәйә кәлдийи заман бурахылмыш дүшмән гача биләрди. Даһа сонра һәр йки дүшмән һеч бир мұғавимәт көстәрмәдән тәслин олурлар. Мәктәбләринин сәрһәдчиләр үчүн хусуси итләр бәсләйиб бөйүтмәси мәсәләси чоһ әһәмийәтлидир. Тәәсүф ки, мұәллиф бу мәсәләйә аз ер вермишдир. «Яралы көйәрчин» һекайәсиндә ени кәндин адамларындан мицуринчи Дашдәмирин тәчрүбәләриндән данышылыр. Анмағ «Ени кәндин адамлары» һиссәси һекайәнин үмуми сүжәт хәттилә зәиф бағланмышдыр. Бу һиссә тамамилә чыхарылса да һекайәнин бүтөлүйүңә хәләл кәлмәз. «Яралы шаһин»дәки тәсвирләрдә мұәллифин сөзә гәнаәт әтмәдийи һиссә олунур. Һекайәнин әввәлиндәки тәсвирләр охучуну йорур, тәсәввүр думанландырыр. Узун вә аз әһәмийәтлӣ тәсвирләрдән узағлашмағ, сөзләрин еринин дарысгал, фикирләрин исә кениш олмасына чалышмағ ләзымдыр. Ушағлар үчүн язылмыш һекайәләрдә сәлис вә йығчам чүмләрә ишләтмәк ләзымдыр. «Яралы көйәрчин» һекайәсиндә белә бир чүмлә вардыр: «Һәлә әйниндә олан вә онун мұтәнасиб бәдәнинә, дик бахышлы гүмрал көзләринә, чатма гара гашларына, нарын гывырчығ бығларына, энли ачығ алындыдан кери дараныб гулағларынын үстүнә төкүлән сачларына вә гарабуғдайы чәһрәсинә чоһ яранан пагонсуз бир кител варды». (сәһ. 118).

Мұәллиф кәнд мұәллиминин бүтүн заһири хусусийәтләринин бир чүмләйә ерләшдирмиш вә онун заһири портретини яратмағ истәмийидир. Лакин чүмлә чоһ узун олдуғундан Элдарын заһири портретини бирдән-бирә тәсәввүрә кәтирмәк мүмкүн олмур.

Үмумийәтлә, Микайыл Рәзуғлузадәнин ярадычылығында шифаһи халғ ярадычылығыннын, хусусән нағылларын мұәййән тәсири көрүнур. Сүлейман Сани Ахундов «Горхулу нағыллар»ында халғ нағыл форма-

сындан истифадә эдәрәк мұәсир һадисәләри айдын вә йығчам бир шәкилдә ушағлар чатдырмышдыр. С. Сани Ахундовун «Горхулу нағыллар»ы бу сәһәдә Азәрбайҗан совет ушағ язычысына нүмунә ола биләр. Микайыл Рәзуғлузадә «Шаһин» һекайәсиндә халғ нағылы үнсүрләриндән ярадычы сурәтдә истифадә әтмишдир. Әсәрин гәһрәманы Камал кичик яшларындан нәнәсинин учан халчалар һаггындағы нағылларына гулағ асыр, даһа сонра атасындан тәйярә һаггында мәлүмат алыр вә тәйярәни өз көзләри илә көрүр, бөйүйөндә тәйярәчи олмағ, көйләрдә учмағ гарарына кәлир. Беләликлә, Камалын учан халчалар, гушлар һаггындағы фантастик тәсәввүрләри кет-кәдә тәйярәләр һаггында конкрет реал тәсәввүрләрдә әвәз олунур. Нәһайәт, Камал арзусуна чатыр, тәйярәчилик мәктәбинин битирдикдән сонра, Бөйүк Вәтән мұһарибәсиндә һәва дөйүшләриндә гәһрәманлығ көстәрир. Тәәсүф ки, «Шаһин» һекайәсиндә сурәтләрин характери һәртәрәfli ачылмамышдыр. Һекайәдәки һадисәләрини инкишафында схематиклик, даязлығ нәзәрә чарпыр, «Шаһин» һекайәсиндә бә'зән геһри-тәбиин тәсвирләрә вә диалогла ра тәсәдүф олунур. Мәсәлән, Камал атасындан адамларын ийә гәнади олмадығыны сорунур. Атасы она белә чаваб верир: «Оғлум, адамларын гәнадлары башларындадыр» (сәһ. 74). Доғрудур, ата бундан сонра оғлуна тәйярә һаггында мәлүмат верир. Лакин белә чаваб геһри-тәбиин сәсләнир. Язычы Камалын ушағлығындан башламыш бачарылыгы бир тәйярәчи олана гәдәр кеңдийи һәят йолуну изләнир. Һекайәдә Камалла янашы комиссар вә алман тәйярәчисинин сурәтләри дә верилмишдир. Анчағ язычы бу сурәтләрин характерләрини онларын өз һәркәтләри вәситәсилә ачыр. Камалын гәһрәманлығы һаггында чоһ вахт язычы өзү данышыр. «Гу көлү» китабындағы һекайәләрини дикәр һөгәсаны сүжәт хәттинин ләзүмсуз һадисәләрдә йүкләнмәсидир ки, бу да һекайәләрин «охунмасыны ағырлашдырыр. Әһти-

малки язычы һадисәләри аз вермәклә, һекайәнин бәсигләшмәсиндән әһтиятланыр. Анчағ һекайә йығчамлығ тәләз эдир. Бурада бир нечә мәсәлә дейил, мұәййән бир мәсәлә голюб һәлл әтмәк даһа дүзкүн оларды.

«Гу көлү» һекайәсиндә язычы тәбиәти дөйүшөн, сүсүз чәлләри мәһсуллар дүзләрә чевирән совет адамларындан, совет мәктәбинин етишдирдийи кәңч мұтәхәссисләрин ярадычы әмәйиндән данышыр. Мұәллиф кәңчлийин тәшәббүскарлығыны вә ярадычылығ имканларыны көстәрмәк истәмийидир. Анчағ белә чыхар ки, Иланлы кәндиндә илләр бою һеч бир енилик, дөйүшклик олмамыш, адамлар гулгуру, бағры янығ торпагда әләшиб хиләскарлары Аслаһын бөйүйүб кәндә су чәкмәсини көзләмишдир. Колхозчуларын илләр бою бу шәрәит дөйүшдирмәк үчүн һеч бир тәшәббүс көстәрмәмәси, белә бир вәзийәтлә барышмасы тәәччүблү көрүнур. Һәтта он-он ики яшларында кәң бир күн Аслаһ атасыны белә ердә яшадығына көрә мәзәммәт эдир. Аслаһ техникумун сон курсунда охудуғу заман профессор Чаванширини кәмәйилә тапдығы Гу көлүндән кәндин яшыллашмасы вә электрик станциясы тикмәк үчүн истифадә эдир. Аслаһ һекайәдә профессордан да ағыллы вә тәдбирли көстәричмишдир. Профессор Чаваншир геһри-чидди адамдыр. Аслаһ фикрини сөйләдикдә о дейир: «Олар, олар, бала! Көлүн ортасында бир биллур сарай, ичиндә дә көзәлләр көзәли...». Профессор чһназаларла һесаблаһыр. Аслаһ исә она о гәдәр «дүрүст чаваблар верир», мәһналы фикирләр сөйләйир ки, профессор һейран галыр (сәһ. 61). Доғрудур, профессор Чаванширин Аслаһа кәмәйиндән данышылыр. Анчағ бу кәмәйин нәдән ибарәт олдуғу айдынлашмыр. Беләликлә, мұәллиф Аслаһы тәшәббүскар көстәрмәк үчүн Иланлы кәндинин һәятыны чоһ донуг вә дурғун бир һәлдә тәсвир эдир.

Үмумийәтлә, Рәзуғлузадә ушағларә ени бир сөз дөмәйә, һәят һадисәләри даһа сәдә вә марәғлы бир шәкилдә охучуларга чатдырмаға ча-

лышан, ярадычылығында ахтарышла мәшғул олан язычыдыр. Анчаг язычынын истәр «Гу көлү» китабында, истәрсә дә әввәлки китабларында топланмыш һекайәләрин чохуна хас олан бир сыра нөгсанлар вардыр. Бу нөгсанлардан бири одур ки, мүәллиф айры-айры сурәтләрин дилини фәрдиләшдирмәкдә чәтинлик чәкир. Буна көрә дә ушагларын данышыг тәрзи бир-биринә охшайыр. Мүәллиф истәр тәсвирләрдә, истәрсә дә сурәтләрин данышыгында чанлы дилә дейил, өлчүлүб-бичилмиш китаб ифадәләринә әсасланыр. Бә'зән мүәллиф тәсвир олуан әшяя, һадисәйә һәддиндән артыг сифәтләр—эпитетләр верәрәк предмет һаггында конкрет тәсәввүр яранмасы ишини чәтинләшдирир. Тәсвирләрдә чохлу рәнкләр ишләтмәк исә бә'зән сүн'илийә апарыб чыхардыр. Белә сүн'илик бир сыра тәшбехләрдә дә көрүнүр. Мәсәлән, «Дагын әтәкләриндә селләуләид оюнчагларә бәнзәр малгара отлайыр», «Булуллар башы ашағы чеврилмиш нәһәнк бир тонгала бәнзәйирди». Язычы бә'зән чүмләрәни көзәллийинә, мә'на долғунлуғуна диггәт вермир. Китабда үслүб чәһәтдән сәһв чүмләләр, ифадәләр дә вардыр. «Арая сыхычы бир сакитлик чөкдү», «Йөн-дәмсиз сүкут», «Горхмаз инсанлары горхутмаг», «Ағачларын скелетләри

көрүнүрдү», «Өз наүмидлик тәблиғ әдән «пейғәмбәрлийинин» белә әяни бир сурәтдә боша чыхдығыны көрән овчу достум...» вә с. Белә мисалларын сайыны артырмаг олар.

Рзагулузадәнин бә'зи һекайәләриндә язычынын гәлбиндән чох тәфәккүрү иштирак әтминшдир. Бу һекайәләр һиссә вә дуйғудан чох идракын мәһсулудур. Бу һал хүсусән «Дүшәркәдә» вә «Гу көлү» һекайәләриндә өзүнү айдын һиссә әтидир.

Язычы ов сәһнәләринин тәсвириндә даһа чох мүвәффәг олса да истәр «Гу көлү», истәрсә дә «Дан сөкүләндә» китабларында үмуми бир нөгсан вардыр. О да овдан бәһс әдән һадисәләрин әсәсән Бакы әтрафында чәрәян әтмәсиндәдир. Шүбһәсиз, бүтүн һадисәләрин Бакы әтрафында баш вермәси бу һекайәләрин тәсвир даирәсини мәһдудлашдырыр. Мүәллиф охучусуну Азәрбайчанын даһә зәнкин тәбини көзәлликләрилә таныш әтсәйди, яхшы оларды.

«Гу көлү» китабындакы һекайәләрлә танышыг кестәрир ки, М. Рзагулузадә гәләмә алдығы материалы яхшы билир, онун тәсвир әтдийи һадисәләрә айдын мүнәсибәти һиссә олунур.

Ушагларын вә кәнчләрин тәрбийәси ишиндә бу һекайәләрин мүйәйән әһәмийәти вардыр.

Мәс'ул редактор: Әли Вәлиев.

Редакция һей'әти: Бәхтияр Ваһабзадә, Гасым Гасымзадә,
Һүсейин Мәһди, Әбүлһәсән Әләкбәрзадә,
Иляс Әфәндиев, Әһмәд Чәмил.

Редакциянын адреси: Бакы, Хагани күчәси, әв № 25. Теләф. 3-71-71, 3-82-16

Чана имзаланмыш 27/VIII-55-чи ил. Кағыз форматы 70×103/16=5,0
кағыз вәрәги—13,70 чан вәрәги. ФГ 06482. Сифарш 2469. Тираж 5.000

Бирләшмиш Нәстрийят мәтбәәси, Бакы, Сталин проспекти, 137.